

מאת הגאון מ"ר הרב ברוך הייטפלד שליט"א,
ראש טלל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Sunday: The *Purim seuda* takes place on Sunday and *Mishloach Manos* are distributed as well. We follow the *Poskim* who rule that *Al Hanissim* is not said in *davening* or *bentching*. However, since there is a minority opinion that it should be said, **Chacham Ovadia Yosef ז"ל** recommends that it be added at the end of *bentching* in the section of *Harachaman*. (*Harachaman yaaseh imanu nisim v'nislaos k'mo she'asa la'avoseinu ba'yamin ha'heim ba'zman ha'zeh. Bi'yemei Mordechai*) (4).

Halachos of Purim Meshulash (3)

Here is a list of *mitzvos* for each day of *Purim Meshulash*:

Friday: Chazal did not want the *Megillah* to be read on *Shabbos* for fear that one might carry the *Megillah* in an area where there is no *eruv*. They instituted that the *Yidden* of *Yerushalayim* read the *Megillah* on Friday, in conformity with the rest of the world. Chazal associated the *mitzvah* of *Matanos*

[illegible]

The Gemara brings a שאלה: May a son be מקי דם (bloodletting) for his father? Since he will be making a חבורה it should be אסור? The Gemara gives 2 reasons why it is permitted. 1) ואהבת לרעך כמוך, a Yid is not מזהיר from doing to others only something he wouldn't want done to himself and since this is a good thing for רפואה it is permitted. 2) We learn a היקש from בהמה. Just like by בהמה if one makes a חבורה for healing purposes he is פטור, so too by אדם לרפואה פטור. פטור ר' פפא would not allow his son to remove a splinter for him and מר בר רבינא would not allow his son to clean out a blister for him, for fear they might make a חבורה. The רמב"ם [ממרים פ"ה] says a son who was ידוק for his father, or if he is a doctor and cut him for רפואה purposes, is פטור. However, לכתחילה he should not do this if there is someone else available to do the procedure. If not, the son may do it. The רמב"ם learns, the 2 reasons given in our Gemara that permit a son to do the procedure means, if no one else is available it's מותר לכתחילה for the son to do it. The reason ר' פפא didn't allow מר בר רבינא to do it for his sons to heal them, is because there were others available to perform the procedure. The גמרא [נ"ד ס' רמ"א] בית יוסף comments that it seems the Gemara is learning our Gemara the same way as the רמב"ם. However, he brings the רי"ף and the רא"ש who learn ר' פפא who learn מר בר רבינא were מביין the Gemara's 2 reasons and they hold אדם מקי דם for his father. This is why they didn't allow it. He brings the מביין who asks, if the אמוראים were חושש their sons might harm them, or in the instance of הקזת הדם might even accidentally kill them, why may an אמוראי perform a procedure on a patient; he may accidentally kill him and be עובר שגגת סייף? עובר רמב"ן explains that since a רופא is given a permission לרפואה and it's even a מצוה, he need not be concerned. However, in the case of החבורה, where it was a splinter removal and the draining of a blister, why allow the son to do it? If he makes a חבורה it's a חטא, so if there is someone else available, we prefer that they do it because if they make a mistaken חבורה it's only a חטא. שגגת לאו. The גמרא [נ"ד מנחת חינוך] says a father may be מורא and give his son son's permission to do it. מותר לכתחילה. He brings our Gemara and concludes that even though he hasn't seen anyone discuss this, he doesn't prohibit him and it would be מותר לכתחילה. But many are חולק on this. חידושי.

(1) ערוך השלחן תרפח:ב,ד (2) שו"ת יחוה דעת א:צ (3)
משנה ברורה תרפח:טז (4) יחוה דעת שם

From Moshe's reaction to the Golden Calf, we see clearly the great difference between hearing and seeing. Moshe had already heard directly from *Hashem* that the Jews had made an idol and were worshipping it. Yet, it wasn't until he actually saw the idol with his own eyes that his anger was kindled and he threw down the *Luchos*."

**To place an ad or to dedicate in
your city for a simcha, yahrzeit or
any reason, please send an email
to: Torahtavlin@yahoo.com**

BE HAPPY With the Special Relationship
That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect I
5.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

מִקֹּדֶשׁ לַעֲלֹוֹ נִשְׁמַת סִבּוֹת הַיְּקָרָה
יֵשָׁא רַחֵל בֵּת ר' אֲבִירָהּם שְׁלֵמָה קוֹר
ע"ה, יֹאדֶצ"ט ח"י אֹדֶר הַבַּעַל"ט
תָּהָא נִשְׁמַתָּה צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַח"ס

תורה
TORAH JAVLIN

**TORAH TAVLIN
IS ALSO AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
SUBSCRIBE@TORAH TAVLIN.ORG**

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

טיב התבלין לאהרן שראויין לישרף כגדב ואביהוא, שנאמר (ויקרא י', יב) הנותרים אלא שעם

דבר זה הוא חיזוק עצום כשנודמן לו לאדם נסיון קשה לפרוש מעבירה או לקיים איזה מצוה אשר מצלתה רמה ביותר, ומהמת חשיבות הדברים יכבד היצר לאות כל כובד משקלו למנוע זאת מהאדם ויראה לו פנים כאילו אין הדבר ביכולתו לקיים מצווה זו ומהמת סיבות שונות ומשונות, וכמו כן יפתורו שאינו שייך שיעמוד בבטניו מצוה זו ומהמת להבטיח מעלבר את פ' ה' וימצאו לו היתרים ואמלכותו למעשי, וממחמת אלו הפיתויים יתקשה האדם מאוד לישאר אורחותיו, אך עליו לדעת כי ללפום צערא אגרא, (אבות ה' כג) וכפי גודל התחזקותו כך יטיב לעצמו ולדורותיו, כפי שרואים אנו כאן, שרדי מעשה העגל היה גם כן נסיון עצום מאוד, [כפי שניכר ממצעם הדברים שרדי אחרת לא שייך כזאת שיידו נכשלים בה אחר שראו ניסים ונפלאות וחסד השי"ת החופה עליהם מעת יציאת מצרים ועד אותה שעה] אשר א"א בכל לבאים ומשכילים הקצר, וכיון שעמדו בני לוי בבטניו מהקשה, זכו ונתעלו בקדושה תיזה עד סוף כל הדורות.

הש"ת יחיה בעזרנו, שתהיה היכולת בידינו לעמוד מול הרוחות הזרות של היצר החפץ לכלות כל חלקה טובה של האיש הישראלי, ונזכה בזכותה להתעלות מעלות רמות בתורה ובעבודת הש"ת, אנו ודורותינו אחרינו.

וזה עיקר התכלית של פורים: שכתב **דרמבס** (הקדמה ליד החוקה, סוף סוף על מצות קריאת המגילה וכו'): "צויו לקרות המגילה בעונתה להוכיח שבחיו של הקב"ה ותשועות שעשה לנו והיה קרוב לשועינו, כדי להודיע לדורות הבאים שאמת מה שהבטיחנו בתורה: כי מי אלקים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו", עכ"ל. הרי בדברי **דרמבס** שעיקר התכלית בקריאת המגילה הוא שכל אחד ואחד יבוא לידי ההכרה, שמה שכתבו בתורה "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו", הוא אמת! ש"ע" תפילתנו, הש"ת הבטיחו שישמע לנו, ומבטוחים אנו שנוכח לישועות!

וזה הכוונה בזה שאומרים "תשועתם היית לנצח", שהשועה של פורים קיימת לנצח וביאר הסבא מקלם (דכמה) ומסר אות קמ"א: "היום בשנת כי לא ידעתי דברי אשר יבדדתי זה כמה, והיום הבנתי "תשועתם היית לנצח" פי' "תשועתם" או לא היה רק ליהודים אבל "לנצח", ומבאר אה"כ למה, כי הבינו מזה "זתקוהם בכל דור ודור" פי' דורות הבאים יראו כי אין לאדם רק לקוה ולתפלה אלך, כי מי שפלא את צדה ליעקב בעת שנלקחה הרסה הצדקת להעלה והטמא את שורשם, כי מי שפלא את שוה השועות כלל ישראל בעוד שנים כי נלקחה בשנת שבע ופך רמון היה בשנת ג'ת' וזאת "לחודש שכל קודם לא יבשו ולא יכלמו כו'", פירוש "כל" אף יהודים.

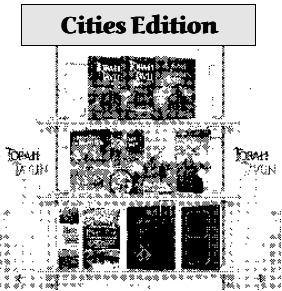
מאת חסד'ה רבי' גולדאדלסון רבשביץ שליט"א, ר"י שני חטמים חסד'ה עדיקס
ויאמר משה מלאו ירכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה ... (לכ- כט) - השפעתה של מצוה למקיימה ולדורותיו
פרש'': מלאו ירכם. אתם ההורגים אותם, דבר זה תתנחבו להיות כהנים למקום
בשפתי חכמים מבאר דברי וז"ל: פידוש מתחלה היו הבכורים כהנים למקום
 כשחטאו בעגל והקריבו קרבן לעזרים' הדגן אותם ואתם תהיו תחתם כהנים למקום
 אשר תתנחו כי מלוי יז מורה על היתרון כשנכנס לדרב להיות מוחזק מאותו יום
 וזלאה כדפרש' לעיל בפרשת תצוה. עכ"ל.

וראים אנו מכאן שבוה שנמנעו שבט לוי מליטול חלק בוטא העגל ויכו בוה נח לצמם וזן לדורותיהם ארזיהם וכפי המסופר שפעם דבר **מן החפץ חיים וצל** עם איה יהודי, ובתוך דבריו אמר לו: מן הראוי שתבונן מהי סיבת הדבר שאני וציתי להיות כזה, אשר ממצעותיה היא שכשיבנה בית המקדש אוכה לשמש לפני בוראי כבודנו ולגרם לו בכך נחת רוח יהיה, ואתה לא וצית בעצם כזה, כלום עשיתי איה פעולה טובה שום שנולדתי להורי כהנים שבוה יכולים לתלות בהרבנינו בלוי ולוא לא כן, ואם כן למה אני וציתי בזאת ואתה לא? אלא בהכרת, השיב החפץ חיים וראים אני מזה עד היכן הוא כוחה של זכות אבות, אכן מצדי איני ראי לאותה דולה כלל וכלל, אך כיוון שאבותי לפני כשלושת אלפי שנים עמדו בנסיון שאבותיך לא עמדו בו לכן ויכו הם בכך לכל יוצאים לדורותיהם בגדולה ובקדושה יתירה, כי כל פעולה טובה שהרדם עושה ויזכה עד ידה להתעלות והשפעתה אינה על יצירה בלבד כי אם על כל הנפשות וזוכה בו.

וכעין זה רואים אנו גם בחז"ל, דאיתא בגמרא (יומא פז.) אשריהם לצדיקים, לא דיין שזה זוכין אלא שמזכין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. שכמה בנים היו לו

למודים מאת דוד אברהם המלך אבסטימן סליטא, בעמ"ס סדה אברהם
 ותם היית לנצח ... (שושנת יעקב) - לימוד נפלא מפר

וְיָרְדוּ פִּרְיָם בְּיָמֵי אָדָם שֶׁ אָדָם יֵשׁ לָנוּ תַעֲנִית שֶׁל "תַּעֲנִית אֶסְתֵּר". וְכָתֵב הַמֶּשֶׁנֶּה סִדְרָה תִּפְרָ"ו. (ב') לְבָאֵר מִדּוּעַ מִתְּעַנִּים בְּיָמֵי זֶה וְחִלּוֹ: "מִתְּעַנֵּן בְּיָמֵי בָאֵדָר, כִּי בְיָמֵי מַדְרִיכֵי בָאֵדָר אֶסְתֵּר נִקְהֵלָה בְּיָמֵי אָדָם בָּאֵדָר לְהַלְחֵם וּלְעַמְדָה עַל נַפְשָׁם, וְהָיוּ צִירֵיכֶן לִבְלֶשֶׁת רַחֲמִים וְתַתְּנוּנִים שִׁיעוּרֵם ה' לְהִתְקֵם מֵאִי־יָדֵים, וְצִוְּנוּ כִשְׁהָיוּ בְּיָמֵם מַלְחָמָה שֶׁהָיוּ מִתְּעַנִּין, שֶׁכֵּן חִרְלָה מִשְׁמֶה רַבִּיתוֹ עֵינֵי הָיָה שְׁנֵלָתָם עִם מַמְלֶכָה הִיא תַעֲנִית, וְאִכְּ בְּרֹאֵם עַם בְּיָמֵי מַדְרִיכֵי בָאֵדָר מִתְּעַנִּים בָּאֵדָר וְלֹכֵן נָתַן לָהֶם לִי יִשְׂרָאֵל לְתַעֲנֵנָה בְּיָמֵי בָאֵדָר. וְנִקְרָא "תַּעֲנִית אֶסְתֵּר" וְאֶסְתֵּר כִּדִּי לִכְזֹר שֶׁהָיָה רֹאֵה וְשׁוֹמֵעַ כָּל אִשָּׁה בַּעַת צָרָתָהּ כִּאֲשֶׁר יִתְּנָהּ וְיִשׁוּב אֵל ה' וְכָל לִבָּהּ כִּמוֹ שֶׁעָשָׂה בְּיָמֵים הָהֵם", עַכ"ל. תַּעֲנִית זוֹ אֵינָנָה כִּשְׁאֵר תַּעֲנִיּוֹת צִיבּוֹר. עֵיקָרָהּ שֶׁל הַתַּעֲנִית הִיא כִּדִּי לְהִזְכִּיר שֶׁהָיְתָה שׁוֹמֵעַ לְתַפִּילָת כָּאִמָּה. וְכִמוֹ שֶׁכָּלל יִשְׂרָאֵל בְּקִשְׁתּוֹ בְּיָמֵים שִׁיעוּרֵם הָשִׁי"ת לְנַצֵּחַ בַּמִּלְחָמָה, וְעַתָּה הָשִׁי"ת לְתַפִּילָתָם, כִּמוֹ כֵּן עֲנֵה לְתַפִּילָתֵינוּ. שֶׁנֶּאֱמַר קִרְאִים לוֹ יְיָ, וְכִיּוֹן שֶׁכֵּן, לְהַלְכֶה שֶׁל תַּעֲנִית זוֹ כִּמְהָ קִרְאִים יִתֵּן מִשְׁאֵר תַּעֲנִיּוֹת. תַּעֲנִית אֶסְתֵּר הִיא תַּעֲנִית שֶׁל שְׂמֵחָה, כְּלִשּׁוֹן הַכֵּל ב' (ס"ב): "הִוָּא תַּעֲנִית שֶׁל מִשְׂחָה". וְהֵינּוּ, שֶׁנֶּסְכִּיכֵנָה בְּכִלְבִּיתָהּ שֶׁל הַתַּעֲנִית הִיא לְהִזְכִּיר שֶׁהָיְתָה שׁוֹמֵעַ לְתַפִּילָתָנוּ. וְאִם לִידֵי שְׂמִיחָה אֵין שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מִזֶּה. לִידֵעַ שֶׁכִּשְׂמֵתִפְלֵל, הָשִׁי"ת מִבְּשִׁית לְשִׁמְעוּ

<div>מעשה אבות .... סימן לבנים</div> <div>וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך ... (ד-)</div> <div>The <i>yeshivos</i> in Europe were unlike the <i>yeshivos</i> in our days. Today, the <i>yeshivos</i> take full care of all the needs of the <i>bachurim</i>, but it wasn't so in Europe. The <i>yeshivos</i> didn't have dormitories; most <i>bachurim</i> were far from home, and so boys would sleep on the benches in the local <i>shul</i>. Even then, the benches weren't enough for all the boys; often only the older <i>bachurim</i> had the privilege of sleeping on a bench! The younger <i>bachurim</i> had to sleep on the floor.</div> <div>One particular thirteen-year-old boy was having a hard time sleeping on the floor and was getting tired of <i>yeshivah</i> life. One day, he received a telegram from his elderly uncle who ran a successful business in a distant town. It read: "We are offering you to take over our successful business. We don't have any descendants to continue it, and you're the most capable relative to run it, so please come and we will set you up."</div> <div>The boy was very tempted by the offer. He wouldn't have this discomfort anymore. Sleeping on a cold floor in a wintery night wasn't enjoyable, and with uncomfortable sleep every night, he asked himself what he was really gaining out of <i>yeshivah</i>? "I can't continue like this," he told himself, "enough is enough. I'm going to take him up on the offer."</div> <div>The night before he planned to leave the <i>yeshivah</i>, the door of the <i>shul</i> opened, and a woman who had just lost her husband walked in with a stack of blankets. Her late husband owned a textile shop, and she was giving the <i>bachurim</i> what she hadn't sold from her business. All the <i>bachurim</i>, especially this boy, happily took of her gift.</div> <div>Many years later, in 1976, the <i>Rosh Yeshivah</i> of <i>Ponovezh</i>, HaGaon HaRav Elazar Menachem Man Schach זצ"ל, called his grandson into his office and asked for a favor. "We need to go Haifa today," he told him. "There's a woman who passed away, and I want to be at her <i>levayah</i>."</div> <div>The grandson complied, and they drove through a driving rain to the cemetery in Haifa. However, the grandson was surprised to see how few people were there. Only eight men had shown up and R' Schach and he completed the <i>minyán</i>. This perked up the grandson's curiosity. "Why is my holy <i>Zaida</i> partaking in this <i>levayah</i>?"</div> <div>The rain persisted through the <i>levayah</i>, and after she was buried, everyone quickly made their way back to their cars. The grandson brought R' Schach to the passenger seat, but R' Schach didn't immediately get in, instead standing out in the rain for a few more moments. Eventually, he got back into the car, and they drove back to <i>Bnei Brak</i>.</div> <div>R' Schach was aware of his grandson's wonder, and so he explained himself. "This woman was responsible for making me who I am. If not for her, I wouldn't have continued in <i>yeshivah</i>, and I wouldn't have become the <i>Rosh Yeshivah</i>. It was this lady who was the woman who gave us the blankets that fateful night when I was ready to leave the <i>yeshivah</i> and run my uncle's successful business. I had been so cold, so fatigued, and was ready to take up his offer. When she arrived and gave us those blankets, it gave me the courage to stay on, and I declined my uncle's offer."</div> <div>"But what was the reason," asked the grandchild, "that you stayed out in the rain when we'd gotten back to the car?"</div> <div>"I wanted to remember what it felt like to lie on the floor every night on those cold wintery days, and what her gift had spared me from feeling. That way, I can properly appreciate what she did for me."</div> <div>R' Schach's grandson explained that there are several lessons to take from his grandfather's actions. First is the degree to what R' Schach did to show his <i>hakaras hatov</i> to a woman who helped him many years earlier, going all the way to Haifa amidst his busy schedule. Also important is how R' Schach wanted to feel the discomfort of the cold and rainy day to properly appreciate the <i>chessed</i> that she did all those years prior. But third, and perhaps most important of all, is that her <i>chedsed</i> had an unbelievable effect which saved an entire generation. Indeed, the <i>mitzvos</i> that we do have unbelievable power to them. Sometimes we're given a picture of the effects, and sometimes not, but the effects are there regardless. (Stories to Inspire)</div> <div><div>ידיי ימים רבים ודבר ה' היה אל אליהו... (מלכים א' י"א-)</div><div>A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN</div><div>תורת הצבי על הפטרות</div></div> <div>With <i>Klal Yisroel</i> sinning indiscriminately, <i>Hashem</i> brought about a terrible drought. <i>Eliyahu HaNavi</i> warned the nation that without shirking idol worship and repenting, the drought will continue indefinitely. Finally, "<i>after many days, the word of Hashem came to Eliyahu in the third year,</i>" where the Almighty told him go and present himself before King Achav and tell him that rain will fall and grain will grow, since some in the nation have repented out of great hunger.</div> <div>R' Yaakov Ashkenazi זצ"ל (Tze'enah Ure'enah) says that there are times when <i>Hashem</i> must punish <i>Klal Yisroel</i> in the hope that they will repent. In fact, <i>Chazal</i> tell us (<i>Megillah 14a</i>) that King Achashverosh gave the signet ring from his hand to Haman's, with the implicit permission for</div>		<div>המור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משכנים זהב יהיו כמלוואתם ... (כח-ב)</div> <div>CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN זצ"ל</div> <div>מחשבת הלב</div>		<div>After witnessing firsthand the מעשה העגל, <i>Moshe Rabbeinu</i> proceeded to throw the לוחות down, shattering them on the mountainside. The word "מידר" is read "מידע" - his hands, but written "מידר" - his hand. Why was this written so?</div> <div>R' Yisrael Salanter זצ"ל is quoted as saying the following <i>pshat</i>. At first, <i>Moshe Rabbeinu</i> thought to himself that since the לעג only affected למקום אדם, it was only necessary to destroy one of the לוחות, the one bearing those מצות. As a result, the <i>posuk</i> writes "מידר" - only one of the לוחות. However, he then decided that one is not enough; he needed to break both, "וישלך מידע". Because לעג למקום is a prerequisite and a critical component to be מקיים the מצות of לחבירו בן אדם לחבירו properly. Therefore, Moshe felt it was pointless to retain just one side of the לוחות without the other.</div> <div>Perhaps we can add another <i>machshava</i>. Rabbeinu Yonah זצ"ל describes that even when people band together intending to commit an עבירה, their mindset is לתאוה יבקש נפרד. They are still divided and not באחדות. Each person has his own agenda and תאוה, and he won't feel a close unity with the others. Thus, when כלל ישראל sinned, there automatically existed an element of discord among them. As a result even the portion of אדם לחבירו בן אדם was rightly destroyed.</div> <div>Haman, the Amaleki, the quintessential thorn, the <i>baal lashon hara</i>, told King Achashverosh: ישנו (מלשון שניה) עם אחד. מפני ומכרד בין העמים" The Jews are "sleeping" (שינה) from the מצות so ממילא they're spread out and are lacking the protection of אחדות. In this point, he was correct. His spectacular fall from grace, culminating in his stunning demise, occurred after כלל ישראל united as one in prayer and <i>teshuvah</i>. <i>Chazal</i>, therefore, instituted the מצות היום of <i>Mishloach Manos</i> and <i>Matanos La'evyonim</i> to instill in us these ideals of אחדות וחסד, and being there for one another.</div> <div><u>May Hashem eradicate all of our enemies as He did then, and bring us the ישועות we so need, as a unified nation.</u></div> <div><div>משל למח הדבר דומה</div><div>ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ... (לב-כו)</div><div>משל: The following is an exchange between a teacher and a student, wise beyond his years. The teacher was discussing careers and handed out an assignment asking the students to write about different types of jobs. After they handed in the assignments, the teacher gave a one question pop quiz: "What do you want to be when you grow up?"</div><div>All the pupils began feverishly writing paragraphs about their future careers, except one. This student didn't seem to be in a rush. He scribbled something quickly on his paper and sat quietly waiting for everyone to finish.</div><div>The teacher, assuming he was neglecting his work, began to admonish him. "Why aren't you doing your work?" he demanded. "I already finished," came the reply.</div><div>"Alright, let's see your work," said the teacher. The student</div></div> <div><div>וירא את העגל ומולת ויהר את משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת הדר ... (לב-כ)</div><div>INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB</div><div>רנפש</div></div> <div>When Moshe descended from <i>Har Sinai</i> with the <i>luchos</i>, and saw what was happening down below, he took them and smashed them at the foot of the mountain. Apparently, the <i>cheit ha'eigel</i> was a direct contradiction to the concept of <i>Matan Torah</i>. The Beis HaLevi writes that in making the <i>eigel</i>, <i>Klal Yisroel</i> had no intention to worship idols. Rather, based on their intimate knowledge of the spiritual forces in Creation, they calculated that this would help bring about <i>tikkunim</i>, spiritual rectifications, in the upper worlds. However, their fatal flaw was that all these <i>tikkunim</i> only happen through <i>mitzvos</i> when they are based on <i>Hashem's</i> command. Since the people acted on their own recognizance and not <i>Hashem's</i>, they were punished.</div> <div>R' Chaim Volozhiner זצ"ל explains that at <i>Matan Torah</i>, the entire creation became subservient to the <i>Torah</i>. Beforehand, lending with <i>ribbis</i> was a huge <i>chedsed</i>. You're helping someone out with a loan and just charging a small fee? <i>Taka a chessed</i>! But once <i>Matan Torah</i> arrived, it turned into one of the biggest <i>aveiros</i>, to the point that one who does it doesn't get up by <i>techiyas hameisim</i>! <i>Chessed</i> itself was redefined by the <i>Torah</i>. So, certainly, according to their <i>cheshbonos</i>, the Jewish people were correct - the <i>eigel</i> should have accomplished big <i>tikkunim</i> in the world. But they did not appreciate that after Moshe received the <i>Torah</i>, things had changed, Creation now turns on the command of <i>Hashem</i>, on the <i>Torah</i> and its <i>mitzvos</i>, and not on anything else. This was what Moshe conveyed to them when he threw down the <i>luchos</i>: <i>Klal Yisroel</i>, you missed the point! You didn't just get a set of laws when you got the <i>Torah</i>, you got the whole <i>beriah</i>, a new creation! Everything runs on <i>Torah</i>!</div> <div>On <i>Purim</i>, this was rectified - "הדר קבלוה בימי אחשוורוש" - when the Jews reaccepted the <i>Torah</i> after their miraculous salvation from the hands of Amalek, the embodiment of "אשר קרד בדרך" - everything in the <i>beriah</i> is disconnected from <i>Hashem</i> and His <i>Torah</i>. Let us too be <i>mechazek</i> ourselves in looking at things only through the lens of <i>Torah</i>! <i>Freilichen Purim and Gut Shabbos</i>!</div>
---	--	--	--	--